

af, at vi endnu den Gang befandt os i en Opgangsperiode, og at vi havde en Kassebeholdning, der nok kunde staa mod et enkelt eller enkelte Aars Underskud, hvis saadanne skulde vise sig.

Naar man nu ser paa Finanslovens endelige Resultat og deraf drager Slutninger for Fremtiden, vil jeg dog ogsaa her gøre opmærksom paa, at skulde det vise sig, at vi virkelig komme ind i en Nedgangsperiode, hvor vore Toldindtægter ikke stige mere, maaske endog gaa positivt ned, og hvor vore Statsbaneindtægter ogsaa gaa ned, ja, saa er det jo en klar Ting, at saa opfører man ikke paa det kommende Aars Finanslov saa store Udgifter til en enkelt Foranstaltning som den til det rullende Materiel. Thi det er jo ikke af de Foranstaltninger, som ere absolut nødvendige. Man kan hjælpe sig enten med det Materiel, man har, eller, som man hidtil har gjort, ved at leje Materiel i de enkelte Maaneder, da Fordringerne til Materiellet ere meget store. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at naar vi her møde med en Finanslov med et ret stort Underskud, er det ikke en Finanslov, hvor der fra Finansministerens Side er gjort meget stærke Anstrengelser for at holde alle de Krav nede, som ikke vare paatrængende nødvendige. Nej, heldigvis. Skulde der komme smalle Tider, kan der leves finansielt set et sundt og godt Liv i Danmark paa en Finanslov, hvor Bevillingerne ikke ere saa rundelige som paa denne.

Idet jeg nu skal gøre enkelte Bemærkninger til, hvad der er sagt af de ærede Talere, som have haft Ordet under Generaldebatten, skal jeg endnu kun til den ærede Ordfører bemærke med Hensyn til Spørgsmaalet om, at vi ved Budgetteringen af vore Indtægter skulle komme de virkelige Forhold nær, at jeg har gjort Bestræbelser i den Retning saa vidt som muligt. Navnlig paa §§ 4 og 5 har jeg ved Budgettets Lægning fulgt andre Regler end mine Forfædere, idet jeg ikke har lagt et Gennemsnit af Indtægterne af en Række foregaaende Aar til Grund, men har lagt det foregaaende Aars Indtægt til Grund, og da disse Indtægter jo i en lang Række Aar have været stadig stigende, kommer man til et betydeligt højere Resultat ved den sidste Fremgangsmaade end ved den første. I øvrigt er det min Mening helt igennem at arbejde hen til, at vi komme de virkelige Indtægter saa nær som muligt, thi jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at den bedste Maade at lægge Budget paa er, at man paa alle Punkter

er Virkeligheden saa nær som muligt. Det er selvfølgelig en meget vanskelig Opgave, og det er ganske forstaaeligt, at naar man i den Grad skal bevæge sig paa Gætnings Omraade som her, vil man gerne være paa den helt sikre Side; men alt i alt betragtet tror jeg, at man hellere maa komme lidt for højt en Gang imellem end helt igennem bestræbe sig for at holde sig nede under det, som man selv tror vil blive det virkelige Forhold.

Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa den Tale, der ofte lød om, at i moderne Lovgivning bleve Kommunerne overbebyrdede, og han hævdede med fuld Ret, at Staten har saa vist taget sin gode Part af de Byrder, den moderne Lovgivning paalægger. Jeg er glad ved, at dette er blevet sagt fra vor Ordførers Side, thi det trænger til at siges ogsaa her i denne Sal, at naar man vedblivende stiller Fordringer og vedblivende kræver ny Opgaver løste, er det ganske urimeligt, at man næsten bestandig vil holde Kommunerne ude fra Deltagelse i Udgifterne dertil. Man forrykker efterhaanden det oprindelige Forhold mellem, hvad der var kommunale, og hvad der var Statsudgifter, bestandig saaledes, at man vælter mere over paa Staten. Det er der ingen Grund til, og det er heller ikke rigtigt overfor Befolkningen, thi det er, tror jeg, politisk rigtigt, at Befolkningen saa nær ind paa Livet som muligt kommer til at føle, at den maa være delagtig i de Byrder, som den ny Lovgivning paalægger.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), som i Aar talte som Socialdemokraternes Ordfører, motiverede Socialdemokraternes sædvanlige Stilling til Finansloven, den Stilling, at Finansloven er ingen god Lov, og at de derfor ikke ville stemme for den. Der kan vanskelig siges en større Usandhed end den, at Danmarks Finanslov ikke er nogen god Lov mod Smaafolk. Det har jeg sagt, hver Gang vi have haft Generaldebat i den Tid, jeg har været Finansminister, og det vil jeg vedblivende sige. Jeg tør nok staa ved de Ord, og jeg er ogsaa overbevist om, at mellem de Finanslove, der vedtages i Repræsentationerne i Europa, skal vor Finanslov nok hævde sig som en af de bedste mod Smaafolk. Det er derfor ganske urimeligt, at vore Socialdemokrater ikke ville stemme for den. De stille sig dog ikke paa et saa principielt afvisende Standpunkt overfor vore Love i det hele, at de stemme imod dem alle. De stemme jo for Love, som efter deres Mening ikke byde